

Karl-Axel Larsson växte upp i Strandliden, och bor här än.

– Det var knappt några som kände varandra innan, berättar Gösta Sundström. Men så började vi umgås. Vi spelade mycket musik hemma hos mig, jag spelade piano och Leopold Fare spelade trombon. När stereotekniken började användas på skivspelarna satt vi här och njöt tillsammans. På vintrarna hade vi ishockeybanor ute på isen. Men sådant går inte nu; värmeverket har gjort att det inte lägger sig några säkra isar här utanför längre. Många hade egen eka på sommaren, då rodde vi ut till öarna och hade partyn.

Konstnärerna på Strandliden arbetade aldrig utifrån något gemensamt program eller manifest. Det hindrade inte att man ställde ut tillsammans. Redan när husen var precis färdigbyggda ordnade man en uppmärksam

utställning i en av byggfuttarna på byggplatsen. Svenska Bostäders inspektör Bertil Garpenbeck hade ett finger med i arrangemanget. Utställningen i futten blev en succé, kanske lockade den en hel del folk som vanligtvis inte satte sin fot i konstsalonger. Till och med TV kom ut och filmade, vilket var en stor sak på 50-talet.

Tidningen Västerort recenserade utställningen i futten, och tidningen tyckte att huset höll på att "sprängas av dynamisk skaparkraft". Det största konstverket på utställningen var en målning av Gunnar Nordström. Skulptören Co Derr fick mycket uppmärksamhet. Han var den enda som ställde ut ett verk som kostade ett fyrsiffrigt belopp. Annars gick det att köpa teckningar för bara 65 kronor. Andra konstnärer i

kolonin var Jan Forsberg, Hans Fellenius, Nils Kölare, Olle Lindgren, Uno Fehrm, Susanne Sylwan och grafikern Jan Forsberg.

KONSTNÄRERNA SJÄLVA uttalade sig i pressen och prisade miljön vid vattnet. Målaren Leopold Fare menade att boendet här ute var så bra att man gärna missade konstlivet i stan: "Man drar sig för att lämna ateljén", sade han när Stockholmstidningen kom ut och intervjuade.

Leopold Fares son Mikael växte upp på Strandliden. Han är också konstnär och har positiva minnen från barndomen i konstnärskolonin:

– Vi ungar var hemma med farsorna på dagarna, berättar han. De jobbade och vi hade kul. Hade krig på gummimadrasser ute på fjär-